

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 3. Peccati gravitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

§. III.

Peccati gravitas.

Num. 1.

Ex vulneribus Christi, ejusque Passione.

Vulneratus est propter iniquitates nostras. II. 53. 5. Vide S. Bernardum l. 3. de Nat. Ex iisdem cognoscere poteris peccatorum tuorum multitudinem. Sufficiebat quidem ad totius Mundi delenda peccata minimum Christi vulnus, sicut & minima ipsius sanguinis gutta: ut quid ergo tot suscepit vulnera? nisi ut ex illis agnosceres tua contra eum innumera delicta. Nam quia à planta pedis usque ad verticem non erat in eo sanitas; sed vulnus, & livor, & plaga tumens: II. 1. 6. ideo etiam in corpore ipsius à planta pedis nihil mansit invulneratum. de Ponte in Cant. 2. Exh. 24. §. 2.

Peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum. 1. Petri 2. 24.

Sine hoc holocausto poterat Deus tantum condonasse peccatum; sed facilitas veniæ laxaret habenas peccatis effrenibus; quæ etiam Christi vix cohibent passiones; quæ vix sceleratos animos à voluptatum fœce avellunt. Vulneri sanè tam putrido, & antiquarum cicatricum fœtori, non inveniebatur medicamentum conveniens, nisi unguentò sanguinis hujus plaga verus liniretur, & malagmate carnis in cruce extensæ sicarentur venena; quæ calcaneo primi hominis, & omni posteritati ejus, serpens ille seductor antiquus infuderat. S. Cyprianus de Pass. Christi.

Ex consideratione remedii periculi mei æstimo quantitatem. Nesciebam (malum meum) & ecce mittitur Virginis filius, Filius Dei Altissimi; & jubetur occidi: ut vulneribus meis pretiosò sanguinis illius balsamò medeatur. Agnosce, ô homo, quàm gravia sint vulnera, pro quibus, secundum divinæ sapientiæ ordinem, necesse est Dominum Christum vulnerari. Si non essent hæc ad mortem, & mortem sempiternam, nunquam pro eorum remedio Dei Filius moreretur. S. Bernardus. l. 3. in Natali Dom.

Gravis animæ casus, qui non nisi Christi cruce potuit reparari. S. Bernardus ep. 54.

S. Laurentius Just. l. de ligno vitæ c. 4. enumerans, quæ sint illa, quæ humano cordi possint incutere timorem, ait: primò consideratio vehementissimæ Passionis Christi. Ex qualitate remedii facilè cognoscitur vehementia languoris.

Quatenus aliter salvare nos posset; voluit tamen per crucis patibulum reconciliari nos Deo: quatenus ex medicinæ difficultate pondus ægritudinis nosceretur: atque grati efficeremur de munere, quod tanti Redemptoris gratia condonasset. Id. de triumph. &c. c. 25.

Nesciebam contumelias, & terrores, & colaphizantem me incessanter Sathanam; nisi viderem artem medicinæ tuæ similia similibus curantem; & appenderem in statera hinc ca-

lamitatem tuam, illinc iniquitatem meam &c. Drogo Ost. de Sac. Pass.

Idcirco lignum adversus lignum, & manus adversus manum: illæ in quam, fortiter extensæ adversus incontinenter extensam. Illæ clavis affixæ, atque constrictæ, adversus remissamque solutamque: illæ, orbis fines conjungentes, adversus eam, quæ Adamum paradiso exturbavit. Idcirco sublimitas adversus lapsum, & fel adversus gustum, & spinea corona adversus perniciosum imperium, & mors adversus mortem, & resurrectio propter resurrectionem. S. Gregor. Naz. or. 21.

Quis videns Dominum gloriæ, non suis, sed nostris propriis sceleribus sic graviter vulneratum, auderet iterum Sceleris perpetrare? S. Bonaventura sim. am. p. 2. c. 5.

Quantum dilexit æternum Patrem, tantum doluit de qualibet offensa ejus: & quantum dilexit æterni Patris gloriam, tantum doluit peccati contra eum ignominiam. S. Bernardus l. 2. l. 56.

Quia homo per poenitentiam peccatum superare non potuit; nec possit, etiam si mala omnia in unum conflata pateretur: ideo infinitus Deus, per assumptam carnem, pro omnibus in cruce poenitentiam egit: ut tantus esset dolor animi, quanta fuit delectatio commissi peccati. Sim. Cass. l. 3. in Luc. 3. 8.

Num. 2.

Ex Morte Christi.

Moriatur anima mea cum Philistiim &c. Judic. 16. 30. In multis antea ostenderat odium contra eos, cum maxillâ mille viros occidit, in combustione, segetum. Sed hic nec vitæ propria pepercit. Agnus Dei, qui tollit peccatum Mundi, in sacrificio ostendit, quàm odere peccatum. Incertò Auth.

Mittebat ad eos Job, & sanctificabat illos; consurgensque diluculo offerebat holocausta. Job. 1. 5. Quæ verba sic transferunt Sept. Origenes, Olympiodorus, *offerebat sacrificium, & victimas pro ipsis juxta numerum eorum, & vitulum unum pro peccato.* Orig. l. 1. in Job: propter vitulum illum coram filiis suis pro peccatis jugulavit; ut videntes filii ipsi, quòd pro alienis peccatis ille vitulus jugulatus moreretur; meventes essent, & paventes, ab omnibus peccatis, quæ animas perimunt, & dilacerant. Quid fortius proponi potest ad peccati odium, & horrorem, quàm innocentissimus agnus pro nobis occisus? Sylveira in Luc. 23. q. 12.

Quem proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius, ad ostensionem justitiæ suæ, propter remissionem præcedentium delictorum. Rom. 3. 25. Christus mortuus est, non tantum pro præcedentibus, sed etiam præsentibus, & futuris. Cur ergo Paulus solum meminit præcedentium? Cornelius à Lap. jam amplius non est peccandum, post tantum amorem, & pretium nobis exhibitum. Id. ib.

Gravi damnatione iterantur crimina, postquam Christi sanguine sunt redempta. Inexcusabile

culpabile malum est, post mortem Redemptoris nostri Domini servum maculari peccatis, B. Cæsarius Arel. hom. 2. de Pascha.

Mors Christi exemplum fuit, ut peccato moriamur. Innocentius P. III. de Sacro Alt. myst. l. 4. c. 35.

Grandis pudor est, ubi talis reconciliatio facta est; ubi inimicitias inter Deum, & homines, non sermo peccatoris, sed sanguis intercessoris, absolvit; iterum nos converti ad inimicitias; & agere ea, quæ odit ille; quem nobis, nisi effuso Sanguinis Sacri, reconciliaverat nemo. Origenes l. 4. in c. 5. ad Rom.

Hoc est terribile, hoc extremum; cum jam non corrigimur delinquentes. Id. hom. 8. in Ex.

Pro te Dei Filius jugulatus est; & iterum peccare te delebat. Id. hom. 2. in Levit.

Peccatum commissum tali remedio curandum erat, quò homines maximè à peccando deterrerentur; & si peccare contingeret, citius sublevarentur. Hoc super omnia, quæ fieri, aut excogitari, possunt, facit mors Christi. Quid enim magis peccati horrorem homini incutere potest, quàm videre Filium Dei pro peccato in crucis patibulo morientem, & terribilem Passionis pro reatu hominis satisfactionem reddentem? O grande malum peccatum! pro quo talis ultio fit. Non mihi inundantem Mundum, flagrantes civitates, absorptos homines; non Inferni, & omnes ejus pœnas, objicias: nam si mille proponas gehennas; non sic expavescō, & contremisco; sicut videre Deum pro peccato morientem, & peccati reatum morte solventem. - Nihil me ita Domine deterret, nihil me sic à peccato detinet; sicut videre Filium tuum dilectissimum Unigenitum, propter peccatum clavus affixum, latronibus associatum, & crudelissimâ morte multatum. O infinitam audaciam peccatoris! qui post tale spectaculum peccare non formidat? S. Thom. Vill. tr. de Adv. Dom.

Deus in tantum peccatum odit; quòd propter peccata Mundi innocentem Unigenitum interfecit. Unde dicitur Il. 53. 8. *propter scelus populi mei percussit eum.* Et ipsemet Dei Filius, ut peccatum interficeret, *tradidit in mortem animam suam.* v. 12. S. Bonaventura diat. sal. c. 1.

Nunquam planè cognitum fuisset, quanta sit ira Dei adversus peccatum; nisi expiari Deus illud voluisset morte Unigeniti Filii sui. Belarminus in Pl. 84.

§. IV.

Peccati gravitas ex bonitate Dei, beneficiis,**Ex Veteri.**

O Mne, quod movetur, & vivit, erit vobis in cibum. Gen. 9. 3. Ante diluvium non legitur carnis esus permissus, sed post diluvium. Gennadius in Catena: à diluvio majori usus est liberalitate: ut sic homines afficeret, ut majores culpas vitarent.

Ecce Dominus meus &c. Gen. 29. 8. Jo-

seph bona, quæ assecutus fuerat, repentè mortis intulit; & malum, quod se pulsabat, ejecit: & quia perceptæ gratiæ meminit, vim culpæ imminuentis fregit. S. Gregor. mor. l. 30. cap. 8.

Vivit Dominus, quia non occidetur. 1. Reg. 19. 6. Juravit Saul placatus voce Jonathæ: Beneficii memoria excussit iram. Uter majora contulit beneficia, David Sauli? an Christus nobis? David in conflictu propter Saul nec unum vulnus accepit, nec minimam Sanguinis guttam effudit. In conflictu autem, quem Salvator tuus aggressus est, quot ictus? quot verba? quot vulnera accepit? effudit totum sanguinem, mortuus est: propone ergo firmissimè illum ultra non offendere. Diez. fer. 4. D. 2. Quadr.

Filios enutrivit, & exaltavi: ipsi autem spreverunt me. Il. 1. 2. En, quæ excandescat flammâ fulgur Dei sævientis: inter blanditias munificentia meæ peccaverunt? pereundum illis est. Clamat in Sionitas Isaias 2. 9. *nè ergo dimittas eis.* Et unde crimini spes veniæ interclusa? audi: *repleta est terra argento, & aurò.* v. 7. In auro peccavere? dispareant! tantis Dei opibus in injuriam legis abusi. An non Ahias telum, quod in Jeroboam intorsit, cote acuit munificentia Domini? 3. Reg. 14. 7. 9. 10. *quia exaltavi te de medio populi sed operatus es mala idcirco ecce ego inducam &c.* Oliva l. 1. Strom. §. ipse verò laudicabat.

Hæc dicit Dominus Christo meo Cyro &c. Il. 45. 1. Cumque plura alia ejus encomia retulisset, concludit: *vocavi te nomine tuo.* v. 4. *assimilavi te, & non cognovisti.* q. d. ut explicat S. Hieron: assimilavi te mihi in nomine, quod imposui tibi; & tamen adorasti idola tua, me relicto &c. de Ponte in Cant. 1. 2. Exh. 22. §. 3.

Cum bestiis, & feris, erit habitatio tua. Dan. 4. 29. Tam levis piculi supplicium tantum? Quid levius, quam principem, ob extructam à se urbem exultasse in corde suo? nimium. Nemo liberalior Deo in sua eroganda pecunia; sed nullus ita æs suum cum usuris reposcit. Minimum sancti crimen de urbe gloriarum. Sed stipatum prophetis principem, post receptos è clibano pueros, post visum in camino Deum, post visiones, & somnia; in crimina etiam labi minima; facinus est nullâ sat expiandum pœnâ. Oliva l. 11. Strom. §. cum bestiis &c.

Ex Novo, & alijs.

Abstine à te Domine. Matth. 16. 22. Mox audit: *vade post me Sathana.* v. 23. Mira erga amantissimum Discipulum austeritas Salvatoris: cum præsertim eum paulò antè divinitatem suam professum tan copere honorârît. Ego autem non miror, post Claves Sathanam vocatum: imò maximè ob hanc causam credo durius eum increpitum. Non enim decebat, post datam à Patre divinitatis scientiam, erumpere è Petri ore pavidum illud verbum *abstine.* Quò enim uberius mentem nostram